

Už mó miló do kostela vedó,
pověz ty mně, má panenka,
jsi-li žena má?

Nejsu, nejsu, švarný šohajčku!
Ješče su já všady rovná
mezi panama.

1146. *Od oddavek*

Už mó miló dom z kostela vedó!
Pověz ty mně, má panenka,
jsi-li žena má?

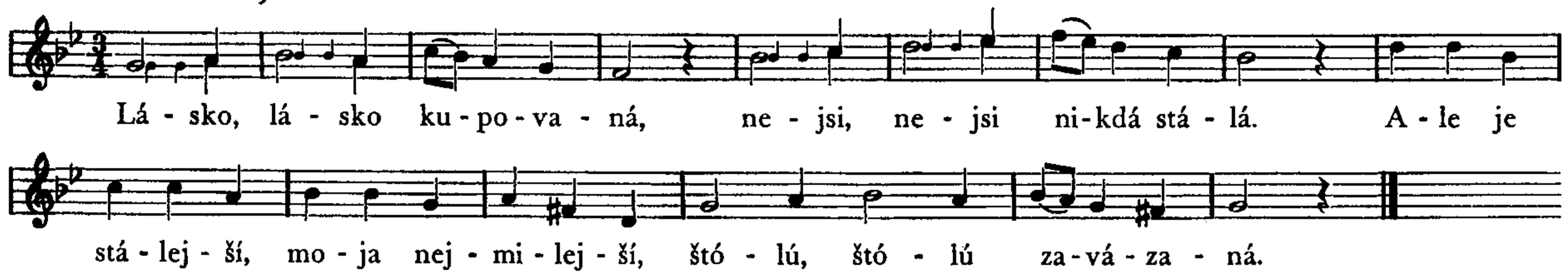
Už jsu, už jsu, švarný šohajinku,
ja, už jsu já všady rovná
mezi ženama.

1147. *Jiná na cestě do kostela* (Nápěv 196 [417])

A já už přiklekávám
a idu k oltáři,
svó miló očekávám
s jasno její tváří.

Dróžička už přichází,
věnec na hlavu sází;
pozorujte, mládenci,
už můj stav dochází.

1148. *Z kostela jdouce*

Lá - sko, lá - sko ku - po - va - ná, ne - jsi, ne - jsi ni - kdá stá - lá. A - le je
stá - lej - ší, mo - ja nej - mi - lej - ší, štó - lú, štó - lú za - vá - za - ná.

Lásko, lásko kupovaná,
nejsi, nejsi nikdá stálá.
Ale je stálejší,
moja nejmilejší,
šťólú, šťólú zavázaná.

Já jsem ti, synečku, slibovala,
svůj věnec zelený darovala,
od stříbra od zlata,
to je má podstata,
sem ti, sem ti darovala.

616. PŘICHÁZEJÍCE DO KOSTELA

1149. Z Hroznové Lhoty

Vím já jednu ska-lu, vím já je-dnu ska - lu, v tej ska-le je fa-ra, v tej ska-le je fa - ra.

[: Vím já jednu skalú, :]
[: v tej skale je fára. :]

Nejednu panenku
s mládenečkem sváže.

nebudeme spolu.

V tej fáře falář je,
pěknú kázeň káže.

Kněže, milý kněže,
nesvazuj nás štolú,

Svaž nás přes stoličku
na malú chvílečku.

1150. Z Hrozenkova

V tem hrozenském ko-ste - lí-čku, v tem hrozenskémkoste - le, našua som tam za ol - tá - řom dva strjébrné pr-ste - ně.

V tem hrozenském kostelíčku,
v tem hrozenském kostele,
našua som tam za oltářom
dva strjébrné prsteně.

Jeden si já sebe něchám
a druhý dám miuému.
Kedz pojdzeme od oltára
dáme jeden druhému.